

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

DE 88STE ALGEMEENE VERGADERING DER MAATSCHAPPIJ.

Geachte collega VAN RIJNBERK,

Met belangstelling las ik Uw beschouwingen betreffende de 88ste Algemeene Vergadering der Maatschappij. Vooral de zinsnede, waarin gesproken wordt over het bezoek der vergaderingen en van de Algemeene Vergadering in het bijzonder, trof mij zeer. Wanneer Ge echter spreekt van een zekere mate van laksheid om naar de stembus te loopen, evenals in de groote samenleving, waag ik het met U van meening te verschillen, omdat het woord *laks* toch eigenlijk niet op zijn plaats is. Een zeer groot deel der artsen heeft, gezien de ervaring, volstrekt niet den minsten *lust* om die vergaderingen bij te wonen. Die ervaring toch heeft geleerd, dat er andere factoren zijn, die onze positie in het maatschappelijk leven bepalen. Reeds vroeger schreef ik hierover; het lidmaatschap van de Nederl. Mij. van Geneeskunst berust in hoofdzaak slechts op ideëele gronden, om aan ons gevoel van saamhoorigheid te voldoen.

Ik zou dit hier niet ter sprake brengen, ware 't niet, dat ik, evenals vermoedelijk zeer vele andere collegae, tegenwoordig het lidmaatschap van de Maatschappij eenigszins voel als een soort harnas, een rem, waardoor de vrije ontplooiing van het beroep in niet geringe mate belemmerd wordt en waardoor juist *niet* Maatschappij-leden in hun positie bevoordeeld worden.

Wat baat het, of allerlei hoog-gesalarieerde ambten worden in het leven geroepen, terwijl de leuze van de vrije artsenkeuze onder andere in den loop der jaren hoe langer hoe meer in de verdrukking is gekomen? Misschien is dit verschijnsel slechts plaatselijk, vraag echter niet van hoeveel andere hooggespannen verwachtingen de bodem wreedelijk werd ingeslagen! Men polse slechts de collegae, ook de jongere, die in dit opzicht herhaaldelijk allerlei ervaringen opdeden.

De practijk van het leven toont maar al te duidelijk (in algemeenen zin), hoe goed bedoeld ook, het vrijwel nuttelooze van het organisatorische werk van het Hoofdbestuur en diens organen. Natuurlijk heeft elke zaak zijn nuttige zijde, zoo ook deze, maar volgens mijn bescheiden meening is dat nut zeer eenzijdig.

Edoch, en ik neem gaarne aan dit aan te toonen, wanneer mij slechts gelegenheid gegeven wordt, mijn standpunt uiteen te zetten *en mijn gedachten* in het *Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde* te ontvouwen; de positie van den mensch in het maatschappelijk leven wordt waarlijk niet bepaald door theoretische beschouwingen, maar door geheel andere factoren.

Met collegiale hoogachting,
A. DE GROOT Sr.

Santpoort, 12 Juli 1937.

VERSLAG 88e ALG. VERGADERING DER MAATSCHAPPIJ.

Collega VAN DAAL beklagt zich er over, dat zijn naam éénmaal als VAN DONK, en éénmaal vanloos in mijn hoofdartikel verschijnt. Vlug en slecht schrift, haastige proefverbetering zijn aan beide onjuistheden schuld.

Collega SCHALY heb ik op één punt niet goed verstaan; hij schrijft mij thans: „Woordelijk heb ik dit gezegd: gedurende de 5 jaren dat ik secretaris der afdeling (Rotterdam) was, heb ik geen vergadering medegemaakt waar, bij het gedeelte gewijd aan maatschappelijk medische belangen, meer dan 38 leden aanwezig waren. Gewoonlijk waren het er 8 of 9 of iets daarboven. Bij dat gedeelte der vergadering waar wetenschappelijke voordrachten werden gehouden, was het aantal toehoorders 100 à 150 en soms meer, al naar de vermaardheid van den spreker. Had deze zijn